

گفتگو با دکتر حسین فیروزی معاون استاندار کردستان

سیستم اداری بایستی دوباره از درون مهندسی شود

جهت گیری کلی که در کشور و مجموعه نظام است به اجرایی کردن اصل ۴۴ قانون اساسی و یا در مورد اقتصاد مقاومتی که یکی از برنامه‌های محوری اقتصاد مقاومتی، اجتماعی کردن اقتصاد و یا به عبارتی مردمی کردن اقتصاد مقاومتی است می‌انجامد و همچنین رویکرد کلی دولت تدبیر و امید مبنی بر این است که

- صفحه ۴

شنبه ۲۴ تیر ۱۳۹۶ • ۲۰ شوال ۱۴۳۸ • ۱۵ جولای ۲۰۱۷

تترها

فایل ویژه ادبیات کودکان با آثاری از:

جبار شافعی زاده
دکتر ویسانی
مجید زارعی

صفحات ۳ و ۷

نگاهی کلی به مشکلات فرهنگی شهرستان دیواندره

صفحه ۷

نوبت عاشقی

صفحه ۷

الیزا اورامی صدای آرام دوبلاژ ایران

صفحه ۸

سپیده مهربانی از دهگلان می‌دمد

صفحه ۸

خبر

پیام تبریک به شهرداران استان

متن پیام تبریک مدیرکل دفتر امور شهری و شوراهای استانداری کردستان جمشید اسدی به مناسبت روز شهرداریها:

”لامگذاری ۱۴ تیرماه به عنوان روز شهرداریها برای تقدیر از زحمات شبانه روزی تلاشگران عرصه خدمت و آبادانی، مبارک است و این روز را به همه شهروندان عزیز و پرسنل زحمتکش تبریک می گویم و امیدوارم در سالجاری که مزین به نام تولید و اشتغال می باشد در راستای تحقق اهداف عالیه دولت تدبیر و امید با همدلی و تلاش مضاعف تلاش نمایم تا زمینه خدمتگذاری بیشتر از پیش را برای مردم عزیز فراهم نمائیم.آنچه که امروز شهرداران باید سرلوحه کار و امورات خود قرار دهند، خروج شهرداری از فعالیت تک بعدی انجام پروژه های عمرانی و ورود به ابعاد گسترده فعالیت های اجتماعی، آموزشی، فرهنگی و ورزشی مورد نیاز شهروندان است.شهرداری می بایست با بسترسازی، شهری مناسب برای برقراری تعاملات اجتماعی مهیا نماید تا شهروندان بتوانند همه نیازمندی های اقتصادی، علمی، اجتماعی و فرهنگی خویش را در آن جویا باشند. امید است با تصمیم سازی های خردگرایانه منتخبین جدید شوراهای اسلامی شهرها و تعامل تمامی دستگاه های اجرایی ذیمدخل با شهرداریها در سالجاری بتوانیم زمینه تحقق این اهداف و همچنین بهره گیری از مشارکت سرمایه گذاران در انجام پروژه های انتفاعی و زیرساختی را فراهم نماییم تا با استفاده از مشارکت بخش خصوصی شهرداریها بتوانند در همه ابعاد گسترده وظائف و مسئولیت‌های محوله ورود نمایند و خدمات مطلوبی در این حوزه ها ارائه نمایند.

زمین خواری یکی از مشکلات اساسی اقتصادی و اجتماعی ایران امروز است. این مشکل بیشتر در شهرهای بزرگ و حومه شهرهامعضلی دوجندان است. در کردستان به ویژه در شهرهای آن با توجه به وضعیت اقتصادی نامطلوب آن نسبت به مناطق دیگر به عنوان مشکلی اساسی برای مردم و دستگاههای اداری دولتی تبدیل شده است.هرچند تعریف واحد و جامعی از پدیده زمین خواری به لحاظ قانونی و حقوقی وجود ندارد و این اصطلاح بیشتر توسط رسانه ها و برخی مسئولین دولتی به مصادیق مختلفی ارائه می شود. براسستی زمین خواری چیست؟ زمین خوار کیست؟ علل به وجود آمدن زمین خواری چیست؟ زمین خواری چه آسیب هایی به دنبال دارد؟

می توان گفت زمین خواری یعنی «تصرف اراضی اعم از دولتی و شخصی از سوی اشخاص یا دستگاه‌هایی است که با استفاده از نفوذ در روابط خود در دستگاههای مختلف اداری و یا با شناسایی خلا‌های قانونی و گاه نیز با جعل اسناد و مدارکی به سوء استفاده مالی و ملکی می پردازد». این اصطلاح بیشتر شامل مصادیقی مانند تصرف اراضی غیر یا تصرف مراتع و اراضی موات، محیط زیست، کشت یا آیش جنگل ها، تصرف کوهستانها، چشمه سارها، باغها پارکهای ملی و تصرف اراضی ملی و املاک متعلق به دولت یا شرکت‌های وابسته به دولت و سازمانهای عمومی است. بحث زمین خواری و دست درازی به اراضی ملی و طبیعی و تغییر کاربری اراضی کشاورزی بوده است که این دو مطلب ارتباط مستقیمی با بحث نقض حقوق مردم داشته است یکی از باب دست درازی به اراضی ملی به عنوان بیت المالی که همه مردم در آن سهیم و محق هستند و دیگری از باب تغییر کاربری اراضی که حقوق زیست محیطی مردم را به خطر می اندازد.

با توجه به تعاریف و مصادیق و ابعاد مختلف پدیده زمین خواری می توان به چند نکته مهم در انگیزه و علل و عوامل آن اشاره کرد: یکی از انگیزه های اصلی و علل زمین خواری و دست یازیدن عده ای اشخاص حقیقی و حقوقی به مصادیق زمین خواری ارزش مادی و روز افزون زمین در حومه شهرها و جاده ها و راههای ارتباطی و تأسیسات خدماتی است. نظام اقتصادی بیمارگونه در کشور بسیاری از سرمایه های موجود را به بخش زمین و مسکن سخته داده است. بخشهای مختلف تولید (صنعت و کشاورزی) و حتی خدمات جایگاه محکم و مطمئنی در بازار سرمایه و نظام اقتصادی ندارد. اقتصاد سوداگری و واسطه گری در قالب معاملات زمین و مسکن به ویژه در شهرها و حومه آن انگیزه اساسی زمین خواری است. این

ویژه کردستان

روزنامه

شماره ۴ مجله ادبی-هنری شی منتشر شد

مجله ادبی-هنری ”شی“ که در حال حاضر یکی از مجلات تخصصی کردستان بوده و توانسته با چاپ و نشر ۴ شماره -صفر و یک و سه و چهار- خود، در میان نویسندگان و شاعران به‌نام کرد، به جایگاهی ویژه دست یابد، پس از تأخیری چند ماهه، پنجمین شماره خود-شماره ۴ با احتساب شماره صفر آن- را به چاپ رسانده و در تمام شهرهای کردنشین غرب کشور منتشر کرد.

- صفحه ۷

سال چهاردهم • شماره ۲۹۱۱ • ۸ صفحه

سرمقاله

در سرزمین هنر جای برای داعش نیست هزار نورانی

برحسب اتفاق با جوانی مهابادی که راننده ی تریلر ۱۸ چرخ بود، آشنا شدم و این بسیار هیجان انگیز بود که در بزرگراههای پراز ” ترافیک“ تهران برای اولین بار سوار بر تریلر شوم. در فاصله ای که مسیری را با هم طی کردیم از خودش گفت که عاشق دختر کوچکش و ساینا است و هرشب به عشق دیدن دوباره او مسیره‌های طولانی برایش کوتاه می شود و اسمش را بر روی ماشینش نوشته است از ماشینش گفت که روی شیشه اش نوشته است کردستان و پشت آن نوشته مهاباد و هر کجای ایران می رود با او از زیبایی های کردستان می گویند؛ از طبیعت پرتنوع و از مردم کم توقعش، از درستی و راستی مردمانش و از پیچ و تاب های گرفته های پر پیچ کوهستان هایش؛ گفت و گفت و من چیزی نگفتم.

از حال این روزهایش هم گفت. با لحن غمگینانه ای که سنگینی فاجعه ای را یدک می کشید؛ امروز که برای آوردن بار به تهران می آمد ما خودم گفتم نکند این واژه ی کردستان روی شیشه ی ماشین برای مردم آزار دهنده باشد؛ نکند یکی از بازماندگان آن خانواده ها مرا ببیند؛ او چه فکری خواهد کرد؟ چگونه به او بگویم اگر داعش در آن روز سیاه ، فرزند و همسر و پدتر را در مجلس نشانه گرفت، همان روز تمام هویت هزاران ساله ی مرا نیز نشانه گرفته بود. چگونه به او بگویم که اولین تیرهای داعشیان در جهان به سمت کردها شلیک شد و بزرگترین ارتش مردان و زنان غیرنظامی را همان کردها علیه داعشیان در فاصله ای نزدیک از این سرزمین آرام شکل دادند که تحسین جهانبان را برانگیخت؟ چگونه این ها را به کسی بگویم که عزیزش را از دست داده است؟ آنهم نه در جنگ بلکه در یک روزی که می توانست بسیار بسیار معمولی باشد و در هیچ تقویمی به یاد نماند.

من همچنان چیزی نگفتم و او غمی در صدایش نبود. می گفت بعد از حمله ی وحشیانه ی داعشیان به تهران، این احساس بد را با خود شهر به شهر می برد و پاسخی برای آن نمی یابد که چرا این گونه شد.

به جایی رسیدیم که دیگر تریلر حق تردد نداشت و باید از هم جدا می شدیم.دیگرسوار تریلر شدن برایم هیجان انگیز نبود. دیگر هیچ چیزی هیجان نداشت. غم صدای جوان مهابادی که واژه های کردستان، مهاباد و ساینا مفهوم او از زندگی بود همه ی هیجانات زندگی ام را به یکباره نابود کرد. در مسیری که دیگر تریلر حق تردد نداشت حوصله ی سوار شدن به تاکسی هم نداشتم و پیاده مسیری را رفتم. به حرف های آن جوان فکر می کردم و تازه یادم افتاد که چرا من چیزی نگفتم.

چرا به او نگفتم آنان که در تهران چنین حادثه ای غمناکی شکل دادند، تنها و تنها ظاهر کلماتشان کردی بود و مفهومش با واژگانی که در تمام شهرهای کردستان شنیده ایم بیگانه است؟

چرا به او نگفتم مگر می شود عقل و بینش مردم ایران زمین چند نفر فریب خورده ی داعشی با ظاهر کردی و ماهیت شیطانی را با هزاران شخصیت برجسته ی کرد با ماهیت انسانی جایگزین کنند؟ چرا به او نگفتم سرزمینی که هزاران هنرمند ملی و منطقه ای دارد نمی تواند از دلش داعش خارج شود؟

چرا به او نگفتم مطمئن باش هنوزهم وقتی بگویی کردستان ، مردم کابوکی کامکارها را بخاطر خواهند آورد و اوج گرفتن های شهرام ناظری، تاتارهای قطب الدین صادقی و ترجمه های محمد قاضی، مجسمه های هادی ضیالذینی و عروسک های بهروز غریب پور، آهنگ های پورناظری و فیلم های قبادی، داستان های درویشیان و اشعار شریکو بیکس ...و چرا به او نگفتم کردستان مهد هنرمندان است نه داعشیان، چرا نگفتم هویت این سرزمین فرهنگ و هنر است نه تفکر سیاه آلوده به خون. هیچکدام را به او نگفتم و او به خاطر منع قانونی تردد تریلر در آن مسیر که من دور شده بود و من نتوانستم به او بگویم که اطمینان داشته باش تمام قوانین جهانی و انسانی به تو اجازه می دهد که همچنان با افتخار آن سسه نام مورد علاقه ات را بر روی شیشه ی ماشینت بچسبانی و به آن عشق بورزی . تنها بهتر است جلوی کردستان این بار چیزی اضافه کنی ؛ کردستان، سرزمین هنر.

زمین خواری معضلی ملی؛ تهدید جدی برای مریوان

علی دلاویز*

و شبه دولتی ها در موضوع زمین خواری بیشتر است و اساساً زمینه تخلف اشخاص حقیقی را هم بتانی و تخلفات شبه دولتی ها فراهم می کند. در واقع یکی از مصادیق بارز چنین امری اعتراف دولت در بالاترین مقامات آن نسبت به وجود پدیده زمین خواری و نقش احتمالی دستگاههای دولتی در آن است. طی ماه اخیر دستورالعملی معاون اول رییس جمهور به وزرای جهاد کشاورزی، راه و شهرسازی و صنعت، معدن و تجارت، که خواستار مقابله و برخورد جدی ای و وزارتخانه ها با پدیده زمین خواری شد، نشانی از وجود پدیده زمین خواری به شکلی گسترده در کشور است. از طرف دیگر یکی دیگر از دستگاههای مرتبط با دولت نظام قضایی است که در برخورد با پدیده زمین خواری نقش اساسی دارد. این واقعیتی است که مردم و رسانه ها و دستگاههای دولتی در برخورد با پدیده زمین خواری ضمانت اجرایی مشخصی ندارند. به لحاظ قانونی و حقوقی تعریف مشخص زمین خواری وجود ندارد و این واژه بیشتر عرفی است تا حقوقی. عنوان مجرمانه‌ای به نام زمین‌خواری در حقوق کیفری وجود ندارد. موضوعات مرتبط با زمین خواری و زمین خوار باید تحت عناوین کلاهبرداری، جعل، منازعات حقوقی مطرح شوند تا بتوان مورد پیگرد قضایی قرار گیرند. در واقع این خلا، یا برداشتهای متفاوت قانونی و حقوقی از پدیده زمین خواری در نظام واسطه گری اقتصادی و نظام فرهنگی ایران بهترین انگیزه برای مردم و به ویژه مأموران دولتی برای تصرف و تغییر کاربری زمین هایی است که مالک شخصی و حقیقی مشخصی ندارند.

از طرف دیگر در صورت پیگیریهای قضایی مصادیق زمین خواری که باید از طرف یکی از اداره های دولتی (که در بسیاری موارد کارکنان آن یک طرف پدیده زمین خواری هستند) به صورت رسمی شاکی و خواستار احقاق حقوق ملت و دولت شوند. بعد از تشکیل پرونده قضایی و مراحل اجرایی آن که گاه ماهها و سالها به طول می انجامد مجازات یک ماه تا یک سال حبس برای زمین خواران در نظر گرفته شده است. با وجود چنین عدم شفافیت قانونی و پیگیریهای کند و طولانی (کارکنان دولت و شرکت‌های دولتی) از آنها یاد می شود. ارتکاب می یابد و افراد عادیی بدون همکاری و همکاری با آنان کمتر به عنوان زمین خوار فعالیت می کنند. صاحبان قدرت و ثروت و ذی نفوذ در اداره ها و شرکت‌های دولتی اغلب فعالیت‌های غیر قانونی خود را در بستری به ظاهر موجه انجام می دهند و با سوء استفاده از اختیارات مدیریتی و با تصدی گری خود یا نزدیکان مرتکب مفاسدی نظیر زمین خواری میشوند. عمده زمین خواری ها توسط افراد حقیقی یا شبه دولتی ها صورت می گیرد. متأسفانه تخلفات دولتی ها

و شبه دولتی ها در موضوع زمین خواری بیشتر است و اساساً زمینه تخلف اشخاص حقیقی را هم بتانی و تخلفات شبه دولتی ها فراهم می کند. در واقع یکی از مصادیق بارز چنین امری اعتراف دولت در بالاترین مقامات آن نسبت به وجود پدیده زمین خواری و نقش احتمالی دستگاههای دولتی در آن است. طی ماه اخیر دستورالعملی معاون اول رییس جمهور به وزرای جهاد کشاورزی، راه و شهرسازی و صنعت، معدن و تجارت، که خواستار مقابله و برخورد جدی ای و وزارتخانه ها با پدیده زمین خواری شد، نشانی از وجود پدیده زمین خواری به شکلی گسترده در کشور است. از طرف دیگر یکی دیگر از دستگاههای مرتبط با دولت نظام قضایی است که در برخورد با پدیده زمین خواری نقش اساسی دارد. این واقعیتی است که مردم و رسانه ها و دستگاههای دولتی در برخورد با پدیده زمین خواری ضمانت اجرایی مشخصی ندارند. به لحاظ قانونی و حقوقی تعریف مشخص زمین خواری وجود ندارد و این واژه بیشتر عرفی است تا حقوقی. عنوان مجرمانه‌ای به نام زمین‌خواری در حقوق کیفری وجود ندارد. موضوعات مرتبط با زمین خواری و زمین خوار باید تحت عناوین کلاهبرداری، جعل، منازعات حقوقی مطرح شوند تا بتوان مورد پیگرد قضایی قرار گیرند. در واقع این خلا، یا برداشتهای متفاوت قانونی و حقوقی از پدیده زمین خواری در نظام واسطه گری اقتصادی و نظام فرهنگی ایران بهترین انگیزه برای مردم و به ویژه مأموران دولتی برای تصرف و تغییر کاربری زمین هایی است که مالک شخصی و حقیقی مشخصی ندارند.

^[1] زمین خواری معضلی ملی؛ تهدید جدی برای مریوان

^[2] زمین خواری معضلی ملی؛ تهدید جدی برای مریوان